

BALVART • SEMANARI CATALÀ •

DE SITGES

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cap de la Vila, n.º 5, 1.º

DELEGACIÓ A BARCELONA: Doctor Dou, 15, entresol, 1.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES, trimestre, 1'50 pta. — ESPANYA,
id., id. — ESTRANGER, any, 12 francs.

Anuncis, Esquelas, Remittit y Reclams, á preus convencionals.
Els de la primera página se pagaran doble.

— NO TORNAN ELS ORIGINALS —

Any II

Sitges 1er. de Novembre de 1902

Núm 66

Gran Rellotgeria y Joyería
EL REGULADOR
Inmèns assortit en objectes propis pera regalos
 Carme, 1, y Rambla de las Flors, 37.-BARCELONA

VENDA De la casa n.º 19 del carrer de St Francisco composta de baixos, dos pisos y un celler ab dos cups. Donarán rahó carrer de la Isla de Cuba, n.º 4

FANTASIA
 (De ultra tomba... sitgetana)

— Vaja no, sem bromas per sota del llit; qui es que m' estira els llansols, á veure si podré estar tranquilà dintre de casa meva. — Aquestes paraules son ofegadas per un fort terrabestall com de planxes de ferro, que surtan de sota terra, que de mica en mica va acostantse, fins que tot d'un plegat s'esverla la terra y en mitg d'una gran fumarada groga ab olors de sofre, apareix una sombra que per tot vestir porta l' ossament d'un esqueleto, ab la cara xuclada, pero plena de verí, que 's coneix va ab desitjos de fer feyna.

El senyor Tramposo, al veure aquell quadro tant fantasmagorich, quedà com esmeperdut no no sabent que fer ni ahont acudir en demanda d'aussili, ab gotas de suhor de l' angúnia que li rajan cara avall, va reflexionant, y dihen entre si, tot llençant un !Ay! que 's perdía per la cambra tétrica si ara tingüés el meu fidel company Vado et, al monys podría desembarsarme d'aquesta fantasmota que m' ha possat la por als cos.... ell si que m' en es d'amich, que no m' deixa apenas may; els altres companys fan la garagara y cuan poden també me la fan ..

Malehida sombra, .. ara que veig qu' está distreta mirant els llibres del Hospital, que per mes pega vaig deixarmels á sobre el pupitre; pero qui ho tenia que pensar que vingués aquesta mala bestia; á veurer donchs si resistinti algun tros del Tenorio la convenci y fugi d' una vegada...

El senyor Tramposo s'estreny una mica mes la beta del gorro de dormir y ab el cuixi á la ma, assegut demunt del llit ab to dramàtic, diu:

No me causan pavor
 Vuestros semblantes esquivos
 Porque ni muertos ni vivos...

La sombra sense deixarli acabar el vers se revinxola tota d'un plegat y acostantseli apropi del llit li diu: ¡ay! mussol, enganya tontos. ¿qué t' pensas que no ho se? això es del Tenorio, ja ho sabem encara qu' estiguém colgats de terra, que á sobre las costelles de nosaltres feu riurer

á la gent, fent comedias, y que cuant venen votacions tu ets un dels primers que, si pots, ens posas en cens electoral ¡mes avuy ha arribat el teu dia...!

— A los dotze d'aquesta nit ens havém reunit tota la tropa y en mitg del entusiasme hem acordat revolucionarnos contra el mon dels vius y principalment contra tu, y tota la teva camarrilla fonogràfica é inconscient, pero jo mesvalent que 'ls altres companys morts, he volgut portar l' avançada, pera ferte entendre la lley.

— Pero escolta, home, sigui un mort *enrachonat* — li respongué en Tramposo.

— No m' vinguis ab camàndolas, que tu la sabs molt llarga. Mira, si no vols escoltarme y donarme el que 't demanaré, tant sols ab un cop de peu que pegui á terra, tot seguit sortiran las animetas de la nostre regió.

— Visten del meu davant, mala espina.

— No eridis, perque avuy es la nosfra diada y ting mes poder que tu, gressens aquest soroll d' ossos que sembla que rasquin el güiro, y els cants mortuoris qu' entonan una cansó de las tevas trifulgas? volém venjansa.

Digam, ànima desconeguda, ¿que demaneu, y de quina part veniu?

— Vull cobrar tots els pagares.

— Pero que no veus, ànima *calumniosa*, que no puch, que estem endeutats fins al coll.

— Tant si pots com no, vull quartos. ¿Potser si que 't pensavas que després de tant temps de ser mort y amortallat en el nincho del olvit, no recordaria mes del pagaré, que un dia ó altre de bon grat ó per forsa tindrás que fer efectiu?

— Ditzós pont!

Per última vegada, et demano que 'n diguis d' ahon vents.

— Vinch de l' altre mon, esperava la diada d'avuy ab candeletas per venirte á esgarrapar, si, vull clavarte las unglas, ets un mal auzellot, pero no m' fas por, y això que no porto armas que tirin, pero si arribas á fer solsament un sol gesto que no m' agradi, em desfaig del os principal de la canyella de la cama y *arma en ristre*, por tu patria, et deixo fet una coca.

— Pero escolta ànima en pena, que no coneixes tu mateix que si ara pagava aquest deute que démanas els altres *inglesos* també voldrian cobrar.

Tampoch puch pagar els empleats de la casa tingui un poch de consideració! ¡posis la mano sobre el c razón!

— ¡Ah murri, condemnat! y tu que n' has tingut may de consideració cuant per culpa teva hi ha ànimas que han tingut de pasar per la

vergonya de veures assentats en el banch de acusats!

— No m' retreguis aquets fets; que prou clas vats els ting á la .. conciencia.

— ¡Ta conciencia si may has sapigut de qui color va vestida, si fins la tinta li enveja el seu color.

— ¡Anima! ¡ánima! no toquis l' amor propi, ó sino et faré un ull negre.

— Alsa, *patriota*, ¿perqué no ho fas...? — aquel senyor Tramposo li tira un sabatot esquitllantli un os del bras, l' ànima se li arrapa pel coll y tots dos cauen á terra dessenrotllanç una tremenda batussa...

Las altres ànimes cansadas d' esperar y al veurer que no tornava la companya, tement una desgracia, surten del seu amagatall, pero ya era tart, perque el sol illuminava la terra y las sombras de la nit havian desaparecud ..

Regíons infra volcàniques, Novembre de 1902.

ANIMA FREDA.

La diada dels morts

Tot el mon conserva sus tradicions y Catalunya es un dels pobles que en conserva mes, una d' elles, es la diada dels morts. Cada any destina un dia perque els homes s'en recordin dels morts y resin per ells, si be en aqueix dia no veyem esteriosarse tant la tristesas com per la setmana santa, en que tothom plora per la mort del Creador, y que tothom va sol. La industria y el comers plega sus feines, no se sent en lloc una rialla, tot es quietut; les campanes no tocan, les aus volen esquerpas no gosan á piular per no destorbar el silenci de la terra, y la natura fent coro á la humanitat se envolcalla ab un manto gris de tristor.

Si per la diada dels morts no apareix tant de relieu aqueixa tristesas, aneu al cementiri y allá la veureu.

Veureu com tot el poble cridat per la tradició entra en aquell lloc sagrat á tributar un respecte als morts; allá veureu com tot el poble passa silenciosament per devant de las tombas, descubrintse ab respecte y al ser al devant del de la seva familia, ajenollarse y plorar amargament y resar per ells; allá veureu mares desconsolades que anyorant el tros de cor que la malehida dalla els va pendrer, portan coronas de flors, depositantlas en las tombas dels seus fills y plorant ab llagrimas de sang, llagrimas que cauen sobre la corona, com la rosada cau sobre las flors, perque es conservin mes temps.

Un any, cuant ja era posta de sol y la gent ja comensava á anarsen de aquell lloc sagrat, vaig veure entrar una noya tota vestida de negre, portant mitg tapat ab el manto una toya de flors, mirant ab recel á la gent com si tingües por d' ser vista. ó com si la gent li fes cosa, y cuant se cregué estar sola y que no la veia ningú, se agenollà devant de una tomba deixanthi cau rer el pom de flors y es posà á plorar amar-

gament, y cridant com si es tornés boixa, «amor meu... amor meu...» caigüé abatuda sense sentits entre les flors de la toya, com si en aquelles flors i faltés una rosella.

Màleida dala que sense compassió separa per sempre els cors de dues ànimes enamorades.

Ll.

29 Octubre de 1902.

PARLEM CLAR

Sento moltíssim tenir que tractar en aquestes plànnas d' un assumptu que pertany y entra de plé en el terrer privat, no interessant per aquest motiu als habituals llegidors del *Baluart de Sitges*, à quins demano indulgencia, si ab prou racansa per part meva y obligat tant sols per sobtadas circunstancies, els hi distrech l' atenció, encare que sigui per contàts y breus instants. L' unich movil que m' ha impulsat à publicar el present escrit, no es altre que el desitj de fer algunes aclaracions, que considero de tot punt necessàries y contestar degudament y del modo que s' me reixen, à las estraflarias insinuacions estampadas ab tota la *inocència* d' aquest mon, en la desgraciada gaza tilla, que en lloch preferent de la «Cronica local», va insertar en son ultim número, el setmanari caciquista que s' publica en aquesta vila.

Tothom que tingui una engràua de criteri, ja haurá notat que d' un quan temps ensa regna un llàstimós desconcert entre la migrada oligarquia, que fins are ha vingut agabellant y disposant à son antòx dels interessos del poble, naixent com à consecuència natural d' aqueix desconcert, una deplorable falta de serenitat pera judicar imparcialment tota mena de fets, per clars que s' presentin y per justos y racionals que siguin. Com es natural, el mes perjudicat ab els efectes de la périllosa malaltia, es el cap dancer de la colla, que com si tinguis el seny enterbolit, sembla que trova gust en posarse en ridicol, sostenint teories tant poca soltas, que pera empàssarselas se necessitan forzosament, las envejables *tragaderas* dels noys macos que forman el seu estat major.

El notable *gazettiero* comensa notificant, que l' Jutjat municipal ha rebut ordre de fer efectiva una multa imposta à l' Alcaldia, per el Governador civil de la província y sense mes preambuls, ab la magestat del galldindi, redressa el cap, allarga el moch, s' esta rrufa, fà el vano y afirma rodonament, ab tota sa suprema autoritat que la tal multa NO EXISTEIX y no existint, sobran per complert, aquell seguit de *razones legales indestructibles* que cita à continuació. Tenim donchs, que segons la peregrina informació de la fulla caciquista, el Governador, en connivència ab el Jutje de Vilanova y el de Sitges, passan el temps jugant à multas, entreteniment com qualsevol altre y honesta diversió que ls periodichs de Barcelona aprofitan pera posar à la vergonya publica el bon nom de la nostra vila.

La segona part de la gazetilla y la que mes directament à mi me interessa contestar, es aquella en que s' ataca insidiosament à una persona allegada meva, per haver tingut l' atreviment de reclamar per las vias le gals la efectivitat d' un deute, de quina materialitat ne prescindeixo en absolut y li concedeixo una importància secundaria, per anteposarhi altres qualitats d' ordre moral que son las que veràment ens han decidit à seguir ab interès creixent el curs de l' assumptu, fins a obtenir una soluciò honrosa per nosaltres. L' actual Governador, don Francisco Manzano, persona integríssima y gelosa de son carrech, junt ab un digne funcionari del Govern civil, reconeixent quant justa era la nostra demanda, dictaren las oportunas providencias que, com de costum, foren desatesas pel nostre Ajuntament, conducta que li ha valgut la fregada d' orellas que tant rebombori ha causat entre determinats elements.

Ara bé, suposo que l' distingit *reporter*, admeterà quant menys, la existència del dret de propietat, que si es cert sufreix limitacions que son jurídiques, aquelles van necesariament acompañadas de la correspondiente indemnisiació. En el cas concret que examinem va enderrocarce un arch que existia en el carrer de Sant Pere baix l' espècios pretext de exigirlo la utilitat publica, pero sense esperar dictamen del arquitecte municipal, ni la formació del expedient de expropiació forosa, deixant com es natural al propietari en completa llibertat d' acció pera procurar el restabliment del dret vio at. El propietari, ó siga el meu pare, va fer avinent els propositos que tenia als senyors que formaven la Corporació municipal en l' any 1889 y despòs

d' una llarga discussió, va celebrarse un conveni del que l' Ajuntament ne sortia gana ciòs en tots sentits, puig l' indemnisiació va fixar-se aproximadament, en una quinta part del valor, dei trós de finca enderroçada.

Vegis donchs com la *deferència* la varem dispensar nosaltres, renunciant à lo que teníam dret à exigir, tenintnos molt sense cuidado l' amenassa d' un plet, per la mateixa bondat de la qüestió que permetia endevinar un fallo completament favorable. Y porque ens hem defensat y hem mostrat energia, no prestant-nos à servir de juguet als mangonejadors de la cosa publica, s' ha arribat à escriurer en lletres de motlló, que no hi havia obligació de indemnizar-nos; s' ha calificat dc *denuncias* à las nostras justas reclamacions; s' ha parlat de *pleitos y peritages*, sense pensar que l' Ajuntament hauria tingut els mateixos mals de cap y per ultim se ns fà responsables de que s' hagi castigat à l' Alcaldia ab crescudas multas quant aquestas se deuhen un ca y exclusivament à la tossunería del que dirigeix el *cotarro* municipal, empenyat en no obeir las ordres dels seus superiors. Sostenir en serio as anterioris tonterías y altres de mes bulto que s' desprenen del escrit à que fem referència, mes que falta de llògica, es demostrar carencia absoluta de sentit comú.

No estimat gazettillero las *conciencias honradas* no varen indignarse per haver sigut penyorat el nostre municipi, ans al contrari, ho varen celebrar pensant que l' escarmient pot servir de profitosa ensenyansa. De lo que ab sobrada rahó están indignats els homes de conciència recta, es del deute escandalós que pesa sobre el poble; de lo que està tothom indignat, es de que els bens del Hospital hagin quedat penjats enlayre y s' hagin desatés totes las obligacions consignadas en passats pressupostos, fins al punt de no pagar ni als empleats municipals, ni als industrials acreedors del Municipi, ni à la Diputació per contingent provincial, ni à la Hisenda per cupo de consums ni à Vilanova per cuotas carcelarias, ni al Asilo Naval per la subvençió que ls varen prometre, olvidant à gratzien tots els compromisos contrets, augmentant de dia en dia el descredit del *Ilustrissim* (l) Ajuntament y resultant que apesar dels esforços d' alguns bons patricis en que no sigui axis, s' ha donat el cas vergonyós de que els petits botiguers no li hagin volgut fiar ni el valor de una... *regadora*.

R. PORTACREU.

El dia dels morts

Pera la meva mare (q. a. c. s.)

Ja ve l' dia dels morts. Cóm el pressento!
tan trist, mare, tan fosch!
quedarà la ciutat abandonada..
ni un xiscle, ni un soroll.

Mes jo no us vindré à veure al cementiri;
jo us veig à dins del cor;
y, recullit, en ma petita cambra
me quedaré ben sol.

El cel serà tot gris com gran mortalla
que amanassés al mó, y pe'l gran cel-obert baixarà trista,
malalta, la claror.

Y jo pensaré en vos, abandonantme
als sempre vius recorts,
y us cridaré igualment com en aquellas
tan llargues nits de dol.

Y baixaré del cel, volguda mare;
joh, sí, que jo us anyo;
ja hi tornaré adalt. Sols us demano
perque m' feu un petó.

Baixaré ¿no es vritat? Al devant vostre
jo cauré de genolls.
Veuré en vos à la Mare y à la Santa
— amor y adoració —

Y us parlaré ab dalit —sense abrassarvos—
ab els ulls, ab el cor;
perque si vos lligués en els meus brassos
no us deixaria, nó!

Us parlaré del pare que us anyora,
us parlaré de tot;
de las dugas fillettes que deixaré
llensant un mar de plor.

Us parlaré de la estimada meva

que m' donà tan consol
quan va aixecar al cel sos ulls hermosos
y va pregat per vos.

Us contaré, entre mitj de mas tristesas
mas bellas ilusiones;
barrejaré recorts qu' esquinsan l' ànima
y esperansas en flor.

Us parlaré d' uns nets que us dirán avia
en dolsas oracions.
us parlaré de tot, marea meva,
y ploraré tots dos.

Y quan vindrà la nit, la nit tan trista
— nit d' esglays y recorts —
quan tornarà la gent à grans gropadas
y s' sentirà soroll,

llayoras cel amunt mare volguda,
aixecaré el vol,
y us miraré extassiat, vejentvos perdre
en mitj dels estels d' or.

R. Surinach Senties.

Desde l' Habana

Senyor Directò del BALUART DE SITGES

Estant donant un viatge per l' isla, y havent arribat à l' Habana, em permeto dirigirli aquestes lletres, pera donar, desde la capital algunas notícias à mos estimats compatriots

Ha sigut aprovada per el Senat la lley de organació de la Guardia Rural presentada per la Comissió mixta, no sens haver donat son vot en contra el senador senyor Cisneros Betancourt, lamentantse que als actuals quefes de la dita Guardia procedents del exercit L' iurador s' els obligui à sufrir exàmens.

Per la secretaria de Estat s' han concedit à varis senyors, exequatur per haver sigut reconeguts com à consells de Venezuela Mexich y República Dominicana, à Manzanillo, Santiago de Cuba y Matanzas respectivament. De Mexich à Santiago, ho es el senyor don Pau Bosy de la Cruz.

En la Càmara s' ha parlat de la erecció d' estatuas à Martí Cespedes y Agramonte.

El poble cubà està en una situació espectant, ahiventse resolt que's pagués al exercit lliurador, estant tothom conforme, els uns per estimarlo just, els altres per no caurer en impopularitat, altres per considerarlo convenient y tots obeint als preceptes constitucionals. Las classes mercantils no ho veuen tampoch ab disgust, perque aquets diners, que son alguns milions de duros, circularan pel pays y donarà vida al comers.

Pera poguer fer aquest pago hi ha dos medis: un emprestit ó be l' establiment de nous impostos, mes el Govern americà s' oposa à tots dos medis. No vol nous impostos, perque ab els actuals es cubreixen las atencions corrents de l' estat; no vol l' emprestit, per las complicacions que podrian portar en l' ordre internacional, si no poguessin cumplir els compromisos ab els capitalistes estrangers. De tot això es dedueix que, encara que estigui acordat el tan comentat pago, perara no porta traxas d' efectuar-se.

Duhen de Nova York, que en la Convenció republicana del Estat de Connecticut el celebre Platt pare de la famosa esmena, ha anunciat que aviat seria un fet la reciprocitat arancelaria entre Cuba y els Estats Units. El mateix president, Roosevelt, parlarà en favor de la mateixa en la seva excursió pels Estats del Oest.

Ha arribat à aquesta capital, la comissió de reclamacions, que ha sigut nombrada pel Govern americà en conformitat ab el tractat de Paris. Las reclamacions de indemnisiació de danys y perjudicis ocasionats als subdits americans per la darrera guerra y presentadas contra Espanya, ascendeixen à cinqucentas quaranta dos y equivalen à mes de xeixanta milions de duros.

Ab motiu del Missatje del Executiu solicitant sia votat un credit de 15.000 duros pera repartirlos entre las viudas dels martirs y entre els necessitats pertenexents al exercit lliurador, ab el fi de conmemorar el dia 10 d' Octubre, el Senat ha acordat distribuir cincuenta mil duros ab l' indicat objecte, destinantse cinc mil duros per parts iguals entre las viudas de J. y A. Maceo, de Flor Crombet, la mare de G. Moneda y fills de Paquito Borrero.

Al teatre d' Albisú s'està representant la sarsuela Enseñanza Libre, que tant s'ha representat a Espanya.

Sens mes que manifestarli, es despedix de vosté, amich y compatrici,

PERE DE GARRAF.

Habana 8 Octubre de 1902.

ORACIÓ

Als Xiprers

Alts y severs, envelutats i negrosos, vestits d' espessa molça abrigant a les branques i sonyalant el cel els xiprers a la terra, semblen fites plantades per fer deturar al home i pregari que resi.

Cada un que's va trobant en el camí de la vida es un dit demanant el silenci; cada un que veiem al costat de la ruta, ens senyala, callat, els caminants que han caigut; les arrels de cada un han abraçat els ossos dels caiguts a son ombra, tot xuulant se les ànimes cap amunt de les fibres, per deixar les volar al ser a les branques més altes.

Les siuetes dels xiprers són les lapides dels pobres; són els records dels humils; són l'essència que l'espiritu ha deixat al despedir-se del món fent reviure la matèria; són el sepulcre vivent dels ultims sospirs del home.

Quan l'últim hagi mort, quan el món sigui un desert, quan el planeta rodoli com un immens cementiri, el xiprer solament recordarà als que moriren.

D'entre el silenci etern de la terra apagada brotarà tot un bosc d'arbres llargs y cendrosos, tot'un bosc de xiprers, un bosc que'l vent gelat farà crujir atotahora.

I el gronxament aquell serà la darrera guspira deixada per l'espiritu entre el caliu de la cendra.

Serà l'oració darrera de la terra anyorosa, despidint a les ànimes.

SANTIAGO RUSIÑOL

Sessió dei Ajuntament

Fou presidida pel alcalde don Gayetá Benaprés, assistintihi els regidors, senyors Catasús, Robert, Montserrat, Bartroli, Carbonell y Company y Mitjans

Se legeix y aprova l'acta de la sessió precedent y el senyor secretari entera al consistori de que el «Butlletí Oficial» ha publicat una llista dels joves matriculats de mar, a fi de que s'tingui en compte en la confecció del allistament.

Se senyalan els dies 4, 5 y 6 del prop. vinent Novembre pera'l cobro de la contribució, corresponent al quart trimestre.

Se tractaren altres assumptos sense importància y la sessió va acabarse, quant tot just feya uns quinze minuts que s'havia comensat.

NOTICIAS

E diumenge passat al matí, va tenir lloc l'enferro del infortunat jove Serafí Prades que morí de desgracia a la fàbrica de címents de Bellcaï, que terme de Sitges, propietat de la casa M. C. Butsèns y Fradera de Barcelona.

Desde la casilla de la carretera ahont va ser traslladat el difunt y ahont habiten els seus pares, el cadàvire va ser portat a brassos pels treballadors de la fàbrica fins a Sitges, ahont va ser depositat en una casa par aicuar fins a l' hora del enterro. Del ferebre penjava una artística corona de metall y unas gassas qu' eran portades pels operaris principals de la casa, ab las seves corresponents atxes.

Formavan part de la comitiva fúnebre molts veïns de Sitges, p'ors de la carretera, la brigada del ferrocarril y molts amichs de la famila.

Portaven el dol el pare del difunt Prades, els senyors Fradera, y Cabarrocas propietaris de la fàbrica.

El jove Prades esava assegurat, com ho estan tots els de aquella fàbrica, a la companyia «L'Assicuració Italiana» pero segons preveu l'article 5 de la llei dels accidents del treball la companyia tant sols abonarà els gastos del enterro ó be sigui la canvitat de 100 pesetas, perque els pares no arriben a 60 apys y a mes perque no

estan falts de recursos fixantse en que cobran un son determinat del Es a. ¡Vaya una lle! Al menys la companyia hagué tingut una mica més de miras en fer un bag i mes decent, que per poch va feriar que als portadrs no se'ls hi quedés a les mans; aquells conducta ha sigut molt censurada per la majoria del poble.

Com ya varem dir en el número passat, aquesta tarda se representarà en el teatre del Prado el «Don Juan Tenorio», quina execució està a carrech dels artistas senyors Viñas, Nieva, Barralleras, Roca, Torras, Aragonés, Masriera, Blanco, Roig y les actrius senyoras Castillo, Heras, Masriera y Puig.

El drama serà presentat ab la deguda propietat y durant els entreacés la banda del senyor Carbonell executarà escudelles pessas bailables y de concert.

Avuy al matí diada de Tots Sants; debrà celebrarse la boda d'la profitat jove musich Magí Carbonel y Ríngual ab la hermosa menestrala Francisca Bertran, so'nt després de casar a fer l'acostumat viatje de nuvis. De si jem a la tendra parella una intachable lluna de mi.

El ball de vella del diumenge passat del Prado Suburbà, va allargarse en dues americanas, que varen cossejar els nostres amichs com a despedida de la marxa que han d'empedre cap a la Isla de Cuba. El local estava completament plé.

El dissapèssat va tenir lloc a Barcelona la inauguració del nou local del Centre Federal situat a la plaça de Santa Ana, baix la presidencia del senyor Vallés y Ribot.

Ens abstenim de fer la ressenya per haverne donat ya conta la primera de la capital, però tenim de fer constar que tant la primera com la segona va resultar ser un èxit pel senyor Vallés y per tots els federales catalans que tan treballen per l'autonomia de Catalunya, apesar d'alguns federalistes que sembla que vulguen oposar-se a la marxa dels partits per tot lo que sigue en profit de la nostra terra.

Felicitem al senyor Vallés y a tots els federales que pensin com nosaltres.

Hem visitat el nou establiment de barberia y perruqueria del nosre amich en Miquel Milà ins alat en el cap de la via; el saló de p'sat p'era afeitar es molt espaiós y escayant per caracter del seu ram, con é un labavo de molt gust, sillons y m'alls de gran luxo; ademés hi ha un saonet escusiu per la venda del ram de perfumería, las pinturas son calcadas d'un estil modernista, ab alguns ramatges y flors ab el fondo d'uns tons clars qu' acreditan la bona iategencia del disingut pintor don Telesforo Montfort encarregat de dits treballs.

Lo Comité federal d'aquesta vila que presideix nostre amich en Josep Grau a endressat una felicitació al Consell Regional Federalista perque en la ultima Asamblea que lingüe lloc a Barcelona fou aprovada la conducta que segueix en vers als catalanistes, y haver sigut rebutjat lo vot de censura que a'guns pochs delegats havian presentat per son president en J. M. Vallés y Ribot.

Durant la vesprada d'ahir d'una b'o veuler els apadrinadors de les confiterías pens de pan lllets ab gran varietat de dulzys y un gran assortit de vins de totas classes de los millors culpters de la vila, això demostra que no se de sortir de Sitges per proveir en diades senyalades, Las luxosas confiterías La Pera, Estrella, Bruguer, y algunas autres, poden beu bé compatir ab las millors de fora casa.

En la façana de l'antiga y acreditada barberia del nostre amich Manel Turrén, si han collocat com a dues placas ab unes inscripcions redactades en castellà y francés que indiquen el lloc de la casa ahont està instalat el saló de la barberia.

Com es costum dels demes anys durant aquestes festas se podrà visitar el cementiri, ahont a certas horas del dia hi ha un sacerdot disposat per tots aquells que vulguen resar una absolla p'ls seus antepassats.

Sembla que algunes famílies junt ab part del element jove tractan de celebrar la castanyada ab un lligit ball,

essent molt probable que l' lloc escollit sigui en el «Hotel Subur.»

Els joves que dintre l' present any compleixin 19 anys d'edat, deuen presentarse al Ajuntament per a esser inscrits en l' alstament del reemplas del vinent any.

Així mateix deuen ferho 'ls que per omisió no ho practicaren en l' alstament del corrent any, a fi de no incorre en la penalitat que marca l' article 31 de la vigent llei de reemplas.

Interessa a's cassadors la següent aclaració publicada pel ministeri d'Agricultura sobre l' article 20 de la llei de caça:

«El artículo 20 de la vigente ley de caza tiene dos partes: una la prohibición de cazar con hurón, lazos, perchas, etc.; otra a excepción respecto a los pájaros que no sean insectívoros en el catálogo aprobado por Real Ord. n.º 25 de Noviembre de 1896.

La referida R. O. hace dos clasificaciones 6 grupos: uno el de las aves insectívoras, cuya caza debe estar prohibida siempre; otro el de las aves cuya caza puede permitirse desde 1.º de Setiembre a fin de Enero, ó sea terminada su cría, pues durante ésta debe respetarse por ser en onces insectívoras.

En su vista, el primer párrafo del artículo 20 de la ley de caza es aplicable a las alondras, trigueros, terreras y cojugadas durante los siete meses, desde 1.º de Febrero al 31 de Agosto, por considerarse durante esta época como insectívoras, y el párrafo segundo será aplicable a las mismas aves durante los cinco meses, desde 1.º de Setiembre al 31 de Enero, por considerarse durante ese período cogranívoras».

NOVAS

Tornemhi.—Dilluns passat y a las deu de la nit, assaltaren lo jardí de don Bonaventura Blay, uns ladregots.

Cuidantse de fer poch soroll, arribaren fins la casa ahont hi viulen los pares d' aquell que al sentir forsejar la porta per segona vegada, cridaren auxili essent la causa de que 'ls ladres camadejessin més que depresa promogueren soroll inmens.

NOTICIAS RELIGIOSAS

Avuy disapte a las 10 del matí Ofici solemne a veus y orgue.

A las 4 de la tarde solemne cant de vespres y Rosari.

Diumenge a las deu del matí Missa Conventual.

A las 4 y mitja de la tarde Rosari y se comensará la Novena al Gloriós Sant Antoni.

(A las 6 de la tarde dels dous díes feyners després del Rosari continuará dita novena).

La Rda. Comunitat continuará solemnes vespres de. Diumenge fentse acte seguit las absoltes de Confraria en tots los altars.

Dilluns, diada dels Difunts, a 5 del matí comensará lo torn de Missas y a las 10 se celebrará un solemne Aniversari.

Divendres a dos quarts de 8 del matí Missas y Comunió general del Apostolat de l' Oració ab práctica preparatoria.

Dissapte a las 10 del matí ofici d'aniversari.

A las 4 de la tarde Exercisis de la Sabatina y Salve-Santuari del Vinyet:

A dos quarts de 6 de la mateixa tarde després de la Novena de S. Antoni se donarà comensal al Novenari d' ànimes fentse los exercisis, cant de Lamentos y sermó que farà tots los díes lo célebre orador sagrat Mossen Joseph Cardona y Agut Pobre, Beneficiat de S. Felix de Sabadell.

Del primer d' aquell mes fins a 3 de Maig las missas Matinal y Conuentual comensaran a dos quarts de 8 y a las 10 respectivament.

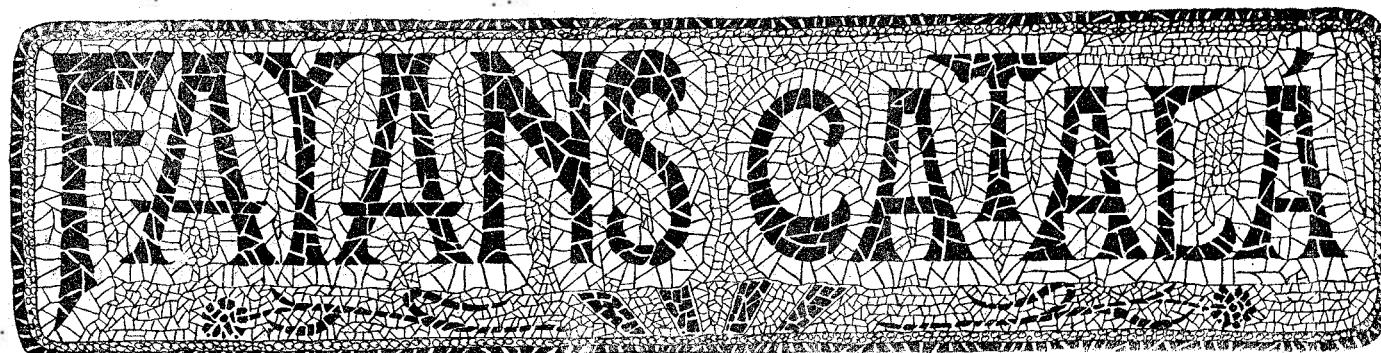
COLEGI SUBURENSE

1.ª y 2.ª ensenyansa, Escola práctica de comers y preparació per carreres especials dirigit per

D. JOSEPH MATEU

Llicenciat en Filosofia y Lletres y comptador de comers

Desde el 1 de Juliol ha obert sus aulas en lo nou y espaiós local recientement adquirit al carrer de l'Aigua, n.º 18. Curset especial d'istiu pels que tinguin assignaturas pendents d'aprobació.

VI MIRABENT CONTRA LA INAPETENCIA RECONSTITUYENT TÓNICH NUTRITIU PODEROS

Contra la pèrdua del appetit y convalecència y enfermetats llargues. Recomanem als malalts y persones delicades l'empleo del Vi Mirabent, constituit a base de les tres Quina, Cacao, Colombo y l'aptona o carn, sent un dels millors Tònichs nutritius y l'únich reconstituyent natural y complet.

Dit Vi, soportat per les estómachs més delicats activa la nutrició y fa recobrar les fòrsas en los individuos que experimenten un declavament orgànic. Al propi temps facilita una bona digestió evitant les trabaixoses i incomplertes. — Preu de la botella 2'50 pessetas.

Pera les cassos en què s'tracta de combatir la Anèmia, Clorosis (colors pàlits), desarreglos menstruials y demés afeccions degudas a la pobresa de sa salut, tenim preparat el El Vi Mirabent Ferruginós contra la travegia, de composició semblant al anterior, ab la adició del Ferro, en estat perfectament soluble y entièrement assimilat. Preu de la botella 3 Ptas.

Quant hi ha necessitat de combatre els efectes del Linfatisme, Ragiutisme, Escrúfules, Infarts Glandulars, etc., tenim preparat el Vi Mirabent Fosfatat; contra la inapetència, de resultats marcadament visibles. — Preu de la botella 3 pessetas.

DE VENTA A SITGES: Farmacia del senyor Vallés, Plaça del Marqués de Mont-Roig

DIPUTAT A MADRID: Fuencarral, 103

A BARCELONA: Oficina de Farmacia y Laboratori Químic de F. MIRABENT, Diputació, 411 y Girona, 83

LA CATALANA

Companyia de segurs contra incendis y explosions á prima fixa

Establerta á Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5

EDIFICI D'E SA PROPIETAT

GARANTIAS: Capital social 5.000.000 pessetas

Reservas y primas 13.294.501'73 pessetas

Fondos collocats en immobles á Barcelona y valors de major garantia

Sinistres pagats, 6.283 que importan 7.632.260'39 pessetas

AGENCIA DE SITGES: — VICENS MORANDO Y BERTRÀN

LA GRESHAM

Companyia anglesa de seguros sobre la vida y de rentas vitalícies - Fundada en 1884

Pólisses indisputables Beneficis capitalisats Primas molt moderades

La Gresham té constituit el dipòsit exigit per les lleys fiscals y vigents com garantia per sos assegurats á Espanya.

A. Plaça Catalunya, 9, Barcelona. A Sitges: Joan Amell, Carrer de St. Pere, 7

LA PALATINE

Companyia anglesa de seguros contra incendis, explosions y accidents

Oficinas pera Catalunya, PLASSA DE CATALUNYA, 9 — BARCELONA

A SITGES, JOAN AMELL, CARRER DE SANT PERE, Número 7

Camiseria y Corbateria

Boqueria, 32.- BARCELONA

Gran assortit en Camises, Corbates, Mocadors y tots els articles pertanyents á n' aquest ram

Gran baratura de preus

La Camiseria que ven més barato de Barça.

ESPECIALITAT

— EN —

• CAMISAS À MIDA •

OBJECTES ARTISTICHES

pera Regalos

Carrer Granvia, 289.—BARCELONA

Cassadó y Moreu

PIANOS

VENDATS, LLOGUERS Y PLASSOS

Dormitori de St. Francisco, 27

BARCELONA

FABRICA DE LICORS

(Primera à Sitges) de

MIQUEL RIBAS

A petició de molta clientela, y en vista del gran èxit obtingut ab el VERMOUTH marca MARGARIT quina classe es sens dupte la millor que 's fabrica á Espanya, puch desd' avuy oferir el RON MARGARIT ab la confiansa que no desmereixerà de la fama que ja acreditada te dit WERMOUTH MARGARIT.

Vermouth BLANCA SITGES (sech)

Malvasia y Moscatell de cullita propia. Existencias en tots els Cafès, Restaurants, Colmados etc., etc.

CONFITERIA LA PERLA

Major, 50.—SITGES

Fabricació especial de xacolate fet á la pedra ab canyella y vaynilla.

Recomanem els nostres olis per sa pureza y refinació de las comarcas de Aragó, Reus, Tortosa y Urgell

Preus sense competencia

Esperit de Vi

VAÑO HERMANOS

* DE *

VALENCIA.—Representant

B. Carbonell y Batlle

GRAN EXIT

VERMOUT BALOMI

Caixa de 12 ampollas 22.50 ptas.

Ampolla 2.50

B. Carbonell y Batlle

Plaça Marqués de Mont-Roig, 1

Fundat de palla, 3/4 litre, 1000, 1 peseta; de 5 paquets 250 pessetas.